

skattemoral (s)

Det har på sistone uppenbarats att det här landet håller sig med två sorters lagar. De officiella, som regering och riksdag beslutat om, och som finns på pränt. Och de oskrivna morallager som gäller för socialdemokratiska celebriteter.

Den senare kategorin lagar har kommit allt mer i blickfånget. De har blivit så betydelsefulla för potentiella medlemmar av det nuvarande regeringspartiet att det kan vara motiverat att söka neteckna åtminstone några av dem. Här följer alltså ett försök att återge vad som är förbjudet och – inte heller ointressant – vad som är tillåtet på skatteområdet, samt vissa gränfall som tyder på att en moralisk generalklausul nog förr eller senare blir ofrånkomlig.

Det är tillåtet att vara förmögen. I och för sig ter det sig motbjudande ur den socialistiska ideologins synvinkel, men avgörande är hur rikedomerna erhållits. Det mest moraliskt högtstående sättet är genom tips, lotto eller andra former av hasardspel, alltså på demokratisk väg. Till nöds acceptabelt är arv. På gränsen till det otillåtna ligger hårt, hederligt arbete. Direkt förkastligt för en socialdemokratisk prominens är att ha förmögenhet som införskaffats genom köp och försäljning av aktier – sk börsspekulation. Börsen är syndens näste för en sann socialist, poseringsateljén för en munk.

Viktigt i sammanhanget är vidare hur den framträdande socialdemokraten använder sina pengar.

Allra bäst är självfallet att de överlämnas som gåva till Partiet. Då vet han att de verkligen blir till nytta. I annat fall skall han åtminstone sköta sin förmögenhet så illa att den snabbt sjunker i realvärde. Följaktligen får han inte skatte-

planera, dvs följa de lagar som finns. Sådant moraliskt svineri får borgerligheten ägna sig åt. Att dra av stora skuldränkor går inte för sig, och att på andra sätt söka minska skatten är helt otillbörligt. Ett sådant handlingssätt drabbar ju den socialistiska utvecklingen.

Betänkligt är att visa ekonomisk solidaritet med sina närmaste, men föredömligt att visa det med Partiet och samhället.

Under inga omständigheter är det tillåtet att vara nolltaxerare. "Sådana tycker jag illa om! De är föraktliga, tycker jag", säger Olof Palme själv. Däremot räcker det mer än väl att betala 8,2 procent i skatt på en inkomst på 440 000 kr. Det gjorde Harry Schein, Investeringsbankens VD, Olof Palmes tennispartner och numera ordförande i Sveriges Radios styrelse, så sent som 1982.

Det är förbjudet att ha någon som helst kontakt med Schweiz i ekonomiskt hänseende.

Det går utmärkt att sitta i PK-bankens styrelse, bara man kan garantera att de misstag man gör beror på ren och skär okunnighet.

Det socialdemokratiska partiet har dessutom i sitt handlande ofta dokumenterat den egna moralens innersta kärna. Här några exempel på det.

Det är tillåtet för framstående socialdemokrater att göra upp om skattepolitiken inte bara med kommunisterna utan även med borgerliga partier. Ett oeftergivligt villkor är dock att alla utfästelser sedan sorgfälligt sviks.

Det går bra för partiet att låta skattepolitiken styras hårt av utomstående organisationer – bara det är LO.

Det är tillåtet, ja berömvärt, för socialdemokrater i kommuner och landsting att rejält höja partistödet, i synnerhet i tider då vanliga människor måste dra åt svångremmen.

Det här var alltså några tips om vad de måste tänka på som avser att söka sin lycka i Olof Palmes parti. Men har vederbörande redan hunnit överträda en eller flera av morallagarna skall han nog inte ens bry sig om att lösa medlemskort. Sådana försyndelser mot den rätta socialistiska läran preskriberas nämligen aldrig.

Matti Häggström